

sentant fra politi eller anklagemyndighed, en speciallæge i psykiatri, en repræsentant med socialfaglig indsigt og en repræsentant fra SIND. Med denne sammensætning er der mulighed for at få belyst alle relevante vinkler af et hændelsesforløb, herunder patient- og pårørendespektet.

Sundhedsstyrelsen er formand for denne arbejdsgruppe. Selvom resultatet af arbejdet først og fremmest skal bruges til styrkelse af behandlingsindsatsen og den sociale støtte lokalt, er der behov for en central forankring, således at der sikres en vis ensartethed i sagsbehandlingen. Sundhedsstyrelsen har mulighed for at delegerer opgaven til én embedslæge, som har kontakten til den af de fire landsdækkende embedslægeregioner, som er relevant i den konkrete sag.

Til § 5

I *stk. 1*, angives at arbejdsgruppens opgave er at samle, analysere, vurdere og formidle viden om forløb, hvor en psykisk syg, som er kendt i behandlingssystemet, er dømt for alvorlig personfarlig kriminalitet. Der lægges herudover til grund, at alene forløb, om hvilke der er en formodning for, at lovovertrædelser kunne have været undgået, hvis den pågældende havde modtaget den fornødne behandling, undersøges.

Sundhedsstyrelsen udarbejder efter *stk. 2*, i samarbejde med Justitsministeriet en vejledning om de nærmere opgaver for arbejdsgruppen. Af denne vejledning skal fremgå nærmere bestemmelser om mødeindkaldelse, og -afholdelse, og hvordan de implicerede aktører i de konkrete sager inddrages, herunder politi og anklagemyndighed, praktiserende læger, psykiatriske afdelinger, de sociale myndigheder og embedslægeinstitutionen m.v.

Efter *stk. 3*, skal Sundhedsstyrelsen årligt afgive en beretning om arbejdsgruppens arbejde til Indenrigs- og Sundhedsministeriet. Her kan mere overordnede og generelle problemstillinger tages op. Herved skabes endvidere et grundlag for at vurdere områdets status og udvikling. Beretningen vil kunne anvendes som et kvalitetsudviklingsværktøj med henblik på at bidrage til styrkelse af den nationale indsats, f.eks. i forbindelse med Sundhedsstyrelsens faglige udmeldinger og udarbejdelse af konkrete retningslinier for sundhedspersonalets arbejde, eller for samarbejdet mellem sundhedsvæsenet og andre sektorer i den samlede indsats for de sindslidende.

Eftersom alene et meget begrænset antal forløb forudses undersøgt årligt, vil Sundhedsstyrelsens beretning ikke kunne få en detaljeringsgrad, der ville gøre det muligt at identificere involverede, registrerede en-

kelpersoner. Der lægges herved snævre grænser for, hvilke oplysninger fra de enkelte undersøgelser, Sundhedsstyrelsen kan indarbejde i den årlige beretning. Hermed lægges tillige snævre grænser for adgangen til at orientere offentligheden, myndigheder og Folketinget om resultatet af undersøgelser gennemført i henhold til denne lov.

Dette forhold vil indgå i den evaluering af ordningen, som vil ske ved lovens ophør den 30. juni 2010, jf. § 8.

Til § 6

Bestemmelsen foreskriver, at oplysninger om forløb, hvor en person omfattet af forslaget har været involveret, uden samtykke fra personen eller de involverede sundhedspersoner, politi eller anklagemyndighed m.v. kan videregives og udveksles til og inden for arbejdsgruppen.

Efter reglerne i lov om patienters retsstilling kan oplysninger om helbredsforhold m.v. ikke videregives uden personens samtykke, medmindre der f.eks. skabes en lovhjemlet undtagelse til samtykkekravet, jf. denne lovs § 26, stk. 2, nr. 1. Med § 6 er den fornødne lovhjemmel tilvejebragt.

Med henvisning til pkt. 3 i de almindelige bemærkninger skal det fremhæves, at der i en række af de af lovforslaget omhandlede tilfælde, vil være hjemmel til videregivelse efter forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 3. Det kan imidlertid ikke afvises, at visse videregivestilfælde omfattet af lovforslaget ikke vil være hjemlet i § 28, stk. 2, nr. 3. På baggrund heraf og med henblik på at kunne opfylde lovforslagets formål om at udnytte eksisterende viden til at mindske risikoen for, at psykisk syge i fremtiden begår alvorlig personfarlig kriminalitet, er det fundet nødvendigt i lovforslaget at tilvejebringe et særligt hjemmelsgrundlag for videregivelsen af oplysninger. Dette hjemmelsgrundlag er skabt med § 6.

I *stk. 2* angives, at der er tale om en pligt for de pågældende sundhedspersoner, politi eller anklagemyndighed, de sociale myndigheder m.v. til at meddele enhver oplysning til sagen til arbejdsgruppen efter anmodning. Herved er der taget stilling til et eventuelt dilemma, disse personer kunne komme i, i relation til at bevare en god behandlingsalliance eller et godt samarbejde m.v. med den pågældende person.

I *stk. 3* angives, at arbejdsgruppens medlemmer er underlagt tavshedspligt om de forhold, som de bliver bekendt med som følge af deres deltagelse i arbejdsgruppen.

Inden for persondatalovens anvendelsesområde vil Sundhedsstyrelsen være dataansvarlig i relation til de